

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. No 80.

Fjerde Session.

26de Mode.

Tirsdagen d. 23. November.

(Forts.)

Bauditz: (fortsat): Men naar den ærede Krigsminister altsaa ikke har modsaagt, at det finder Sted, men kun sagt, at det ikke kunde bevises, saa troer jeg, at deri ligger et Beviis for, at det virkelig skeer. Exempler beviser vel ikke Noget, men at der er Trang til Loven, skal jeg dog ogsaa fra et andet Standpunkt, hvor der ikke er Tale om Lovens Omgaelse, tillade mig at oplyse. En Officeer, der som Captain af 2den Klasse er lønnet med 700 Rbd., og som i en anden Stilling, hvor han vel ikke er fast ansat, men dog saaledes, at han ikke har Grund til at vente, at han hurtigt skulde blive affædiget, andre 700 Rbd. og desuden i Dvarteerpenge og andre Emolumenter 200 Rbd., hvilket til sammen udgjør 1600 Rbd., en saadan Officeer, siger jeg, søgte Krigsministeren om Tilladelse til at gifte sig. Derpaa blev han svaret, at han ikke kunde faae en saadan Tilladelse, da han kun havde Gage som Captain af 2den Klasse, uden at hans øvrige Indtægt kunde betragtes som fast. Nu har denne Officeer naturligviis alligevel faaet Lov til at gifte sig, fordi han nemlig kunde fremlægge Attest for, at en Mand vilde give ham 400 Rbd. om Aaret, ifald han mistede den omtalte uvisse Indtægt. Men nu spørger jeg: hvad er den højest betryggende Sikkerhed for Staten, enten, at en Mand, der kan døe, der kan spille Fallit eller paa andre Maader blive forhindret fra at opfylde sin paatagne Forpligtelse, vil give ham 400 Rbd. om Aaret, eller, at Staten har sat ham i en Stilling, som den af mig antydede, hvori han foruden sin Gage tjener 700 Rbd.? Naar sliige Til-

felde foreligge — og skøndt det, som sagt, er et Exempel, der Intet beviser, saa vil det dog ikke være vanskeligt at forøge det med mange andre, — saa troer jeg, man er berettiget til at sige, at der er Trang til en saadan Lov. Med Hensyn til den ærede Marineministers Ændringsforslag skal jeg blot udtale, at jeg tillader mig at understøtte det.

Schernerling: Jeg for min Part skal ogsaa understøtte det Ændringsforslag, der er stillet af Marineministeren, men jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at den sidste ærede Taler i denne Sag har sammenblandet to forskellige Forhold. Han har talt om Bevillingsretten; men Bevillingsretten med Hensyn til Militaires Gistermaal er forskjellig fra den Indskrænkning, der ligger i at skulle føre Beviiset for, at have en vis aarlig Indtægt. Man kunde gjerne tænke sig den hidtil bestaaende og efter min Mening fuldkommen vrang Bevillingsret, som ligger deri, at en Mand, som har alle de øvrige Egenskaber, som ere nødvendige for at være berettiget til at indgaae Ægteskab, skal have en Tilladelse, før han kan gifte sig, ophævet; og dog lade den Bestemmelse, at han skal bevise Bestielsen af en vis Indtægt, blive staaende. Den foreliggende Lov har ikke taget Hensyn til disse to særskilte Forhold, den kunde og burde vistnok have taget Hensyn til dem; den burde aldeles have hævet Bevillingsretten, men jeg troer ikke, den har gjort rigtigt i, aldeles at have den anden begrænsende Bestemmelse. Dette ligger imidlertid ikke for, og jeg har for min Part ikke antaget det nødvendigt at stille noget Ændringsforslag. Jeg havde ventet, at Krigsministerne havde stillet et Ændringsforslag, hvorved de havde nedstemt de ogsaa efter min Overbeviisning opskruede Fordringer, som nu gjøres i saa Henseende, og derimod indført Bestem-